

> Kunstencentrum BELGIE: onafhankelijke queeste naar scherpe schoonheid

Veel zalen worstelen met het ontwikkelen van een eigen unieke identiteit. Zijn jullie daar eveneens bewust mee bezig?

"Als kunstencentrum BELGIE al worstelt met iets, is het vooral om artiest en publiek zo dicht mogelijk bij elkaar te brengen en minder met het neerzetten van een product. De kracht van inhoudelijke kwaliteit wordt heel vaak over het hoofd gezien. Ik vraag me ook af welke zaal nu echt worstelt met het ontwikkelen van een unieke identiteit. Het zal menig muzikliefhebber immers worst wezen waar zijn favoriete band staat; als die band maar komt. Natuurlijk liever in een warme, gezellige locatie die voeling heeft met wat er zich op dat podium afspeelt dan in een koude, ongezellige en ongeïnteresseerde zaal. Op de keper beschouwd, is de programmatie toch nét iets belangrijker. Naar ons gevoel wordt er te vaak geschermd met holle thema's en welkinkende festivalformules waarmee iedereen zich dan kan of zou moeten identificeren. De pers heeft dat nodig, een deel van het publiek ook, wordt er beweerd. Onderschatting van het publiek is geen goede *drive*."

Kunstencentrum België richt op een zeer breed spectrum aan kunstvormen. Zoeken jullie dat bewust op of juist niet?

"Het 'verbinden van disciplines' is de laatste jaren al te vaak een lucratieve bezigheid geworden. Op zich hebben de termen 'multidisciplinair' of 'interdisciplinair' niets met vernieuwing te maken, integendeel. Soms als het er met de haren wordt bijgesleurd, krijg

Kunstencentrum BELGIE in Hasselt is één van die podia waar vanuit Nederland wel eens jaloerse blikken op worden geworpen; ver van de grote steden, sterk onafhankelijk en met een vlijmscherp programma. Artistieke coördinatoren Koen Vandenhoudt en Jo Lijnen passeren al even strak de vragen van Gonzo (circus).

je misschien 'mooie of leuke' dingen, maar altijd waterig, vluchtig, en zonder betekenis. Wij kiezen resoluut voor een veelzijdige aanpak, maar centraal bij ons staat toch altijd de artiest in zijn of haar artistieke ontwikkeling. Ongeacht of die nu crossover-gericht is of zich gepassioneerd concentreert op een medium."

"Het is geen academisch afgelijnd verhaal, maar een intensieve, dagelijkse zoektocht naar verwondering."

Jullie richten je expliciet op jonge, (ver)nieuwe(nde) kunstenaars en groepen, maar bieden daarnaast ook een plek in jullie programma voor oudere, weer bij elkaar gekomen bands, zoals recent The Triffids. Hoe zien jullie die tweedeling?

"We zien dat oud versus nieuw-gegeven op een vrij ruime manier en ons beleid komt voort uit wat we om ons heen zien. Dankzij het internet is het voor nieuwe generaties gemakkelijk om de pioniers uit de vorige eeuw te ontdekken. Terwijl vroeger jarenlange studies musicologie of een rabiate verzameloorts nodig waren om die bijzondere dingen te kunnen ontdekken, is die kloof intussen gedicht. De enige stap die hier ontbreekt, is de live-ervaring. Daarom is het voor ons waardevol om die pioniers een plek te bieden in ons programma. Zeker in combinatie of contrast met jonge en gedreven nieuwe artiesten die voort-

borduren op dat oude werk of de verdiensten en vaststellingen van de oude garde gewoon onderuit halen."

Op welke verschillende manieren proberen jullie die nieuwe ontwikkelingen in de gaten te houden?

"Door voortdurend open staan voor wat er beweegt en dat op het juiste moment op te pikken; het is eigenlijk een levenshouding, waarmee je opstaat en naar bed gaat. Niet te veel laten voorkauwen, maar actief op zoek gaan naar nieuwe, interessante artiesten. En dan nog is het essentieel nauw contact te houden met een netwerk, niet zozeer van mensen uit de organiserende branche, maar van mensen die net zoals wij gepassioneerd bezig zijn met nieuwe, interessante kunst. Het is dus zeker geen solistisch en vooral geen academisch afgelijnd verhaal, maar wel een intensieve, dagelijkse zoektocht naar verwondering."

Maken jullie gebruik van Gonzo (circus) als tipgever/informatief medium?

"Als programmerende instantie die vooral jong en vernieuwend talent plaatst, kunnen we niet wachten op een tijdschrift om te zien wat er beweegt. Het omwoelen van de ondergrond, dat gepassioneerde veldwerk, dat is een primaire taak voor ons die eigenlijk vrij gelijk loopt met wat tijdschriften zoals Gonzo (circus) beogen. We lezen natuurlijk met veel belangstelling deze tijdschriften en stellen niet zonder enige trots vast, dat heel wat artiesten die bij ons zijn gepasseerd daarna hun weg vinden naar de geschreven alternatieve media... . Regelmatig verschijnen nummers met tal van (hoofd-)artikels die ons erg verwondt in de oren klinken..." |